

ПРИКАЗКА ЗА ТРИТЕ МЕЧКИ

Превод от английски: Вера Славова, 1984

chitanka.info

Имало едно време три мечки, които живеели заедно в гората, в своята къща. Едната била Съвсем малка мечка, другата била Средно голяма мечка, а третата била Много голяма мечка. Всяка от тях си имала по една купа за овесена каша: една малка купичка за Съвсем малката мечка, друга средна купа за Средно голямата мечка и трета голяма купа за Много голямата мечка. И всяка си имала по един стол: един мъничък стол за Съвсем малката мечка, един средно голям стол за Средно голямата мечка и един голям стол за Много голямата мечка. И всяка си имала легло: едно мъничко легло за Съвсем малката мечка, едно средно голямо легло за Средно голямата мечка и едно голямо легло за Много голямата мечка.

Един ден, след като си сварили каша от овесени ядки за закуска и я изсипали в купите за овесена каша, те излезли в гората да се поразходят, докато кашата изстине, за да не си опарят устата, защото били много добро възпитани мечки. И докато те се разхождали, едно малко момиченце, което се казвало Златокоска и живеело от другата страна на гората, и било изпратено по някаква работа от майка си, минало край къщичката и погледнало през прозореца. А после надникнало и през ключалката, защото то било недобре възпитано малко момиченце. И като видяло, че няма никой в къщата, то натиснало бравата. Вратата не била заключена, защото мечките били добри мечки, никому не правели зло и смятали, че и на тях никой няма да им стори зло. И така Златокоска отворила вратата, влязла и много се зарадвала, като видяла на масата овесената каша. Ако била добре възпитано момиче, щяла да почака мечките да се върнат и тогава може би те щели да я поканят на закуска, защото били добри мечки — малко грубовати, като всички мечки, но пък много добри и гостоприемни. Но тя била безочливо, грубо момиченце, затова веднага се заловила за кашата.

Първо опитала кашата на Много голямата мечка, но кашата била много гореща за нея. После опитала кашата на Средно голямата мечка, но кашата била много студена за нея. Тогава отишла при кашата на Съвсем малката мечка, опитала я, а кашата не била нито много гореща, нито много студена, точно каквато трябва да бъде, и Златокоска я излапала цялата.

След това Златокоска, която била уморена, защото по пътя ловила пеперуди, вместо да бърза да изпълни поръчката на майка си,

седнала на стола на Много голямата мечка, но той ѝ се сторил много твърд, после седнала на стола на Средно голямата мечка, но той ѝ се сторил пък много мек. И тогава тя седнала на стола на Много малката мечка, той не бил нито много твърд, нито много мек, а точно какъвто трябвало да бъде. И така тя седнала на него и седяла, докато седалката му се издънила и тя се изтърсила на земята; това много я ядосало, защото тя била лошо момиченце.

Но твърдо решена да си почине, Златокоска се качила по стълбите и влязла в спалнята на трите мечки. Първо легнала на леглото на Много голямата мечка, но възглавницата му била много висока за нея. После легнала в леглото на Средно голямата мечка, но мястото за краката ѝ било много високо. Тогава тя легнала в леглото на Много малката мечка и нито за главата ѝ, нито за краката ѝ било много високо, а точно както трябва. Тогава тя се завила, сгушила се удобно и заспала дълбоко.

По това време трите мечки решили, че овесената им каша вече е изстинала достатъчно, за да могат да я изядат както трябва, и се върнали у дома си за закуска. Но невнимателната Златокоска била оставила лъжицата да стърчи в купата на Много голямата мечка.

— **НЯКОЙ Е ПИПАЛ МОЯТА ОВЕСЕНА КАША!** — казала Много голямата мечка със силния си груб, пресипнал глас.

Тогава Средно голямата мечка погледнала в своята купичка и видяла, че и нейната лъжица стърчи от кашата.

— **НЯКОЙ Е ПИПАЛ МОЯТА ОВЕСЕНА КАША!** — казала Средно голямата мечка със средно силен глас.

Накрая и Много малката мечка погледнала в своята купа, и там стърчала лъжицата, но я нямало овесената каша — цялата каша липсвала!

— **НЯКОЙ Е ПИПАЛ МОЯТА ОВЕСЕНА КАША И Я Е ИЗЯЛ ЦЯЛАТА!** — казала Много малката мечка със своя много слабичък глас.

Разбрали трите мечки, че някой е влизал в къщата им и е изял закуската на Много малката мечка. Почнали да се оглеждат наоколо. И ето — небрежната Златокоска не била поставила на място твърдата възглавница, когато ставала от стола на Много голямата мечка.

— **НЯКОЙ Е СЯДАЛ НА МОЯ СТОЛ!** — казала Много голямата мечка със силния си груб, пресипнал глас.

Небрежната Златокоска била бутнала на земята и меката възглавница на Средно голямата мечка.

— **НЯКОЙ Е СЯДАЛ НА МОЯ СТОЛ!** — казала Средно голямата мечка със средно силен глас.

— **НЯКОЙ Е СЯДАЛ НА МОЯ СТОЛ И ГО Е ИЗДЪНИЛ!** — казала Много малката мечка с много слабичък глас.

Тогава трите мечки решили, че трябва да претърсят навсякъде да не би това да е бил някой крадец. Качили се в спалнята си. Златокоска не била оставила на място възглавницата на Много голямата мечка.

— **НЯКОЙ Е ЛЯГАЛ НА МОЕТО ЛЕГЛО!** — казала Много голямата мечка със силния си груб, пресипнал глас.

А Златокоска била отместила и подложката за крака в леглото на Средно голямата мечка.

— **НЯКОЙ Е ЛЯГАЛ НА МОЕТО ЛЕГЛО!** — казала Средно голямата мечка със средно силен глас.

Но когато Много малката мечка погледнала леглото си, там подложката била на мястото си! И възглавницата била на мястото си.

А върху възглавницата — русата глава на Златокоска, която не била на мястото си, защото тя изобщо нямала работа там.

— **НЯКОЙ Е ЛЯГАЛ В ЛЕГЛОТО МИ И ОЩЕ ЛЕЖИ!** — казала Много малката мечка с много слабичък глас.

Златокоска чула в съня си силния, груб и пресипнал глас на Много голямата мечка, но така дълбоко спяла, че ѝ се сторило, че сънува воя на вятъра и трясъка на гръмотевицата. Чула и гласа на Средно голямата мечка, но и той ѝ се сторил като че някой бърбри на сън. Но когато чула гласа на Много малката мечка, който бил така развълнувано писклив, тя веднага се събудила. Седнала и като видяла трите мечки, изправени от едната страна на леглото, скочила от другата страна и се завтекла към прозореца. А прозорецът бил отворен, защото мечките, като всички добри домакини, винаги отваряли прозореца на спалнята си, когато ставали сутрин.

И така лошата, изплашена, малка Златокоска скочила от прозореца. И дали тя си е счупила врата при падането, или е избягала в гората и се е загубила там, или пък е намерила пътя и е яла бой за непослушанието си, никой не знае. Но трите мечки повече не я видели.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.